

Jordens kosmiske stråleglans

(Symbol nr. 27)

Jordklodens forvandling

Som vi allerede i tidligere analyser er blevet kendt med, er jordkloden så langt fremme i sin udvikling, at den som individ eller levende væsen betraget, befinder sig i den store fødsel. Dens nuværende udviklingsstadium er afslutningen på dens fremtræden som ufærdig menneskeklode. Dens ydre astronomiske forhold er ikke mere af nogen som helst katastrofal natur. Der er ikke udsigt til, at den på nogen måde skal kollideres med nogen anden klode eller på anden måde blive påført mørk karma fra verdensrummet. Den går således fremad mod lysere astronomiske forhold, rent bortset fra den resterende mørke karma, jordmenneskeheden endnu har tilbage at gennemgå, inden den bliver fuldkommen. Jordkloden vil efterhånden fremover blive mere levende og behagelig for menneskeheden. Alle de lavere dyrearter, særlig rovdyr og andre kødædende dyr er i færd med at uddø på den. Det samme er tilfældet med slanger og de andre giftige og for en højere menneskelig tilværelse skadelige levende væsener. Her ind under hører også de giftige og sygdomsbefordrende insekter. Alle junglekrat og urskove vil forsvinde for menneskets fremtrængen til fordel for en højere menneskelig tilværelse. Alle jordens i dag laveste eller mest primitive mennesker: Pygmæer, buskmænd o. l. er i færd med at udvikle sig frem til civilisation og kultur. Og de vil derved efterhånden komme på højde med det fuldkomne menneskerige og til sin tid blive borger i dette sammen med alle de andre nulevende ufærdige mennesker på jorden. De meget ufærdige mennesker vil, som vi allerede indgående har forklaret, igennem den af deres ufærdige natur affødte mørke skæbne, ligesom den øvrige del af menneskeheden blive forvandlet fra det dyriske til det menneskelige i væremåden. Og det er dette, den ufærdige jordmenneskeheds forvandlingsområde, vi har symboliseret på nærværende symbol.

Forklaring til symbol nr. 27

Symbolet symboliserer jordkloden og dens bevidsthed. Vi ser, at der omkring den fysiske klode forekommer en noget detaillert aura

eller stråleglorie. Den hvide korsformige del af stråleglorien symboliserer alt det, der udgør det menneskelige i menneskeheden, der igen

er det samme som det menneskelige i Jordklodens mentalitet eller bevidsthed. Almindeligvis stråler denne aura eller stråleglorie ud til alle sider. Når vi har udtrykt den i korsform, er det kun for at symbolisere, at samme aura udgør den fuldkomne eller færdige side i menneskeheden og dermed i jordbevidstheden. Den udgør den begyndende kosmiske bevidsthed i Jordens struktur såvel som i jordmenneskets struktur eller psyke. Til denne bevidsthedsglorie hører alt, hvad der kommer ind under begrebet kærlighedslovens overholdelse. Alt hvad der kommer ind under begrebet fred og harmoni, alt hvad der kommer ind under begrebet uselviske manifestationer, alt hvad der udtrykker retfærdighed, barmhjertighed, tilgivelse af uret, sympati eller kærlighed også til dem, der er fjendtligt indstillet imod en, alle dem der er intolerante og har antipati eller had til os, alt hvad der går i retning af fredsligaer, antimilitarisme og afskaffelse af krig, alt hvad der arbejder i international retning og på at føre alle Jordens stater frem til at udgøre en stat eller en enhed til fælles glæde og velsignelse for alle Jordens væsener. Det er dette, af Jordens stater i sympati og kærlighed skabte verdensrige, der vil blive det begyndende »Himmeriges rige« på Jorden.

.....
 Det helt mørke felt, der indrammer de hvide stråler, symboliserer det dyriske i alle ufærdige jordmenneskers bevidsthed tilsammen. Det symboliserer alt det, vi kender under begreberne had; bitterhed, vrede, hidsighed, ukærlighed, egoisme eller selvished, alt hvad vi kender som bagtalelse og forfølgelse af sin næste, al ondskab imod levende væsener, dyr såvel som mennesker, alt hvad der kommer ind under begrebet kødspisning eller nydelsen af animalsk føde, alt hvad der kommer ind under begrebet: nydelsen af alkohol, narkotika og andre giftige nydelsesmidler, alt hvad der hører ind under ulykkelige ægteskaber. Hertil kommer naturligvis også alle former for krige, verdenskrige, arbejdskrige, strejker og lockouter o.s.v. — Den mørke del af auraen omkring den hvide aura udgør altså det mørke, der skaber ragnarok eller helvede.

.....

Den lidt lysere aura udenom de to her nævnte, er den almengældende jordiske atmosfære, repræsenterende en blanding af de trosreligiøse og de materialistiske tankeklimaer, en blanding af det godes og det ondes udstråling fra menneskeheden. Denne blanding af auraen symboliserer altså virkningerne af det dyriske og det menneskelige tankeklima. Det udgør Jordens nuværende kulturstandard. Den mørke aura, den dyriske væremåde og det dyriske tankeklima er altså i aftagende, alt eftersom menneskeheden udvikler sig. Alt efter denne aftagen af den dyriske natur i menneskeheden, vil den menneskelige aura, altså den hvide aura på symbolet, brede sig og udfylde hele billedet. Og menneskeheden vil da være blevet fuldkommen. Og Jorden vil være blevet til en virkelig totalt fuldkommen menneskeklode, en lysende og varmende boplads for væsener i Guds billede efter hans lignelse, et kærlighedens hjemsted i det stjernefyldte evige verdensrum.

.....

Forneden på symbolet ser vi et gråt felt. Dette er foroven formet som trappetrin, der strækker sig fra venstre og opad til højre. Disse trin skal symbolisere, at Jordkloden befinder sig på udviklingsstadier i det kosmiske spiralkredsløb ligesom alle andre levende væsener. Trappetrin nr. 1 er Planteriget. Nr. 2 er Dyreriget, hvortil det ufærdige jordiske menneske hører. Nr. 3 er det rigtige Menneskerige. Nr. 4 er Visdomsriget. Nr. 5 udgør Den Guddommelige Verden. Nr. 6 udgør Salighedsriget. Vi ser på symbolet, at Jordkloden i sin udviklingsbane i sit spiralkredsløb befinder sig lige over for trin nr. 2, hvilket vil sige: over for dyreriget. Den er således på vej til at blive en menneskeklode og herefter senere til en rent åndelig klode, ligesom den tidligere har været plante- og mineralklode. Jordkloden er jo for os et makrokosmisk levende væsen og derfor underkastet spiralkredsløbets befordring af de levende væseners evige livsoplevelsesevnes fornyelse og vedligeholdelse.

.....

Imellem de to vandrette violetfarvede felter ser vi jordklodens forhold til spiralkreds-

løbets kulmination i lys og kulmination i mørke symboliseret. Vi ser den mørke figur, der kulminerer i trin nr. 2, der som nævnt udtrykker Dyreriget, ligesom den hvide figur, der symboliserer lyset, her på samme trin er i sin latente eller mindste udfoldelse. Vi ser her, at Jordkloden lige har passeret mørkekulminationen og er på vej fremad imod det tiltagende lys. Det er dette, der er skyld i, at den nu egner sig som bolig for mennesker, der befinder sig i ragnaroksepokernes udfoldelseszoner og den heraf affødte kosmiske begyndelsesepoke, i hvilken det menneskelige i menneskene får overhånd over den dyriske natur i deres bevidsthed. De indgår derved i den sidste epoke i deres udvikling fra dyr til menneske, i hvilken de vil få kosmisk bevidsthed og her blive til færdige mennesker i Guds billede efter hans lignelse. De vil derved efterhånden komme til at udgøre det totalt fuldkomne menneskerige på Jorden, hvilket er symboliseret på symbolet ved trin nr. 3.

.....

Det hvide felt på symbolet, der strækker sig fra trin nr. 6 mineralriget, og frem igennem trin nr. 1 Planteriget, og trin nr. 2 Dyreriget, og rører ved grænsen til trin nr. 3 det rigtige menneskerige, symboliserer den ufærdige jordmenneskeheds bevidsthedsgrænse. Den ufærdige jordmenneskeheds bevidstheds- eller vidensfelt udgør altså kun en viden om Mine-

ral- Plante- og Dyrerigets fysiske område. De åndelige verdener: Det rigtige Menneskerige, Visdomsriget, Den Guddommelige Verden og Salighedsriget kender de ufærdige eller endnu dyriske mennesker ikke ret meget til. Den ufærdige menneskehed har således i realiteten kun en materialistisk viden, der kun strækker sig til en viden om mineralsk, vegetabilsk og animalsk materie. Det levende væsen og dets kosmiske begavelse og struktur, som udformer og behersker den fysiske materie, kender den ikke noget til som absolutt realistisk viden. Den kender således i virkeligheden ikke »det levende« i de levende væsener. Den kender kun den organisme eller materiekombination, som er udformet og behersket af »dette levende«. Det er »dette levende«, der udgør Jæget og dets overbevidsthed eller det absolut »evige noget« bag al synliggørelse og skabelse. Hvis ikke Gud igennem verdensgenløsningen gav jordmenneskeheden den kosmiske viden om det virkeligt levende bag al fysisk manifestation og skabelse og dermed vejledede den, ville den aldrig kunne nå uden for dyrerigets område. Men med udviklingen af humanitet og kærlighed skænkes menneskene den kosmiske evne intuitionen. Med denne evne bliver væsenet oplevelses- og orienteringsdygtigt i det åndelige eller kosmiske verdensalt, der er livets evige fundament, medens den fysiske side ved dette verdensalt, som vi allerede i de foranstående analyser har set, kun er illusorisk.